

”Vastuu ja vapaus kulkevat käsi kädessä”

Raportti kyselystä uusille opiskelijoille

Nyyti ry

Sisältö

Johdanto	1
1 Tulokset.....	2
1.1 Vastaajien taustatietoja	2
1.2 Asuinpaikan muutos ja oman elämän aloittaminen	2
1.2.1 Tutustuminen vaatii vaivannäköä	4
1.2.2 Tukea elämänmuutoksen alkuvaiheeseen	5
1.3 Uusi opiskelupaikka	5
1.3.1 Vastaanotto pääosin positiivista	5
1.3.2 Orientointi ja perehdyttäminen tärkeää	7
1.3.3 Opiskelun erilaisuus lukioon verrattuna yllättää.....	8
1.3.4 Opintojen suunnittelusta ja opiskelukulttuurista keskustelempaa.....	9
1.3.5 Aikuisopiskelijoiden erilaiset lähtökohdat ja elämäntilanteet huomioon ...	11
1.4 Tutor-toiminta ja opiskelijajärjestöt tärkeitä tutustumisen kannalta	13
1.5 Alkoholilla merkittävä rooli opiskelijan elämässä	17
1.5.1 Toiveissa lisää alkoholittomia tapahtumia	18
1.5.2 Alkoholit erottaa opiskelijoita.....	21
1.5.3 Alkoholiiin liittyy pelko leimautumisesta	22
1.6 Mistä tietoa Nyytin toiminnasta ja palveluista?	25
2 Yhteenveto	28
Lähteet.....	30

Johdanto

Nyytin toiminta edistää ja tukee opiskelijoiden henkistä hyvinvointia ja elämänhallintaa sekä vaikuttaa niihin liittyviin asioihin. Nyytin toiminta ja palvelut perustuvat asiakkaiden tarpeisiin ja tutkittuun tietoon. Palvelut edistävät elämänhallinnan taitoja ja henkistä hyvinvointia sekä ehkäisevät sairastumista.

Nyyti toteutti verkkosivuillaan kävijätutkimuksen vuoden 2010 lopulla. Uusille tiede- ja taidekorkeakouluopiskelijoille suunnattu kysely toteutettiin syksyllä 2011. Jatkossa kysely on tarkoitus toteuttaa vuosittain ja kävijätutkimus joka toinen vuosi. Syksyllä 2012 uusien opiskelijoiden kysely osoitetaan kaikille korkea-asteen opiskelijoille.

Vuonna 2011 kyselyn ensisijainen kohderyhmä olivat opiskelijat, jotka aloittivat opintonsa syksyllä. Heitä oli yhteensä 19 900, joista kyselyyn vastasi 2 889. Näin ollen kyselyn vastausprosentiksi saatiin 14,5.

Kysely toteutettiin Nyytin verkkosivuilla, ja siihen sai vastata neljän viikon aikana 12.9.–7.10.2011. Kysely kartoitti asioita, jotka liittyvät mahdolliseen asuinpaikkakunnan muutokseen ja opiskelupaikkaan sekä tutor- ja opiskelijajärjestöjen toimintaan. Lisäksi kysely selvitti alkoholinkäyttöä opiskelijaelämässä sekä uusien opiskelijoiden tietämystä Nyytin toiminnasta ja palveluista.

Kyselyn lopussa oli avointa vastaustilaa, johon vastaajilla oli mahdollisuus kirjoittaa ajatuksia ja tunnelmia opiskelun alkuvaiheista tiede- ja taidekorkeakoulussa. 27 % vastaajista käytti tätä mahdollisuutta hyväksi.

Kyselyssä tiedusteltiin myös vastaajien taustatietoja, joita olivat sukupuoli, ikä, opiskelupaikkakunta ja opiskeluala.

1 Tulokset

1.1 Vastaajien taustatietoja

Kyselyyn vastasi yhteensä 2 889 opiskelijaa. Heistä 2 033 eli 71 % oli naisia ja 835 eli 29 % miehiä. Vastaajien keski-ikä oli 22,7 vuotta. Nuorin vastaajista oli 16-vuotias ja vanhin 58-vuotias. Vastaajista 976 eli 34 % opiskeli pääkaupunkiseudulla ja 524 eli 18 % Jyväskylässä. Loput vastaajat opiskelivat tasaisesti eri paikkakunnilla.

Kyselyyn vastasi opiskelijoita kaikilta opiskelualoilta. Vastanneista valtaosan, 73 %:n, tiedekunta oli

- kasvatustieteellinen 18 %
- teknillistieteellinen 17 %
- humanistinen 15 %
- luonnontieteellinen 12 %
- yhteiskuntatieteellinen 11 %.

Näillä aloilla on määrällisesti eniten opiskelijoita.

1.2 Asuinpaikan muutos ja oman elämän aloittaminen

Opintojen aloittaminen tarkoittaa monelle opiskelijalle irtaantumista lapsuudenkodista, itsenäisen elämän alkua ja uusien ihmissuhteiden luomista. Yli puolet kyselyyn vastanneista, 58 %, oli muuttanut opintojensa takia uudelle paikkakunnalle. Opiskelijoilta kysyttiin, miltä asuinpaikkakunnan muutos on tuntunut. Tässä kysymyksessä oli mahdollisuus valita useampi vaihtoehto.

75 %:n **mukaan muutos on tuntunut mukavalta**. Samanaikaisesti enemmistö, 62 %, kuvasi muutosta myös jännittäväksi. Kolmannes eli 32 % vastaajista kuvasi, että muutos on tuntunut stressaavalta. Ahdistavana asuinpaikan muutosta piti 16 % vastaajista ja pelottavana 13 %. (Taulukko 1)

Vastaus	Lukumäärä	Prosentti	20 %	40 %	60 %	80 %	100 %
Mukavalta	1 259	75,12 %					
Jännittävältä	1 031	61,52 %					
Pitkään odotetulta	703	41,95 %					
Stressaavalta	529	31,56 %					
Helpottavalta	330	19,69 %					
Ahdistavalta	267	15,93 %					
Pelottavalta	211	12,59 %					
Jokin muu, mikä	105	6,26 %					

Taulukko 1. Miltä asuinpaikan muutos on sinusta tuntunut? Voit halutessasi valita useammankin vaihtoehdon.

Tulosten perusteella voidaan olettaa, että muutto uudelle paikkakunnalle aiheuttaa muutoksen mukavuudesta huolimatta **stressiä**. Oletettavasti yksi syy tähän on merkittävien ihmissuhteiden katkeaminen.

Asuinpaikan muutoksen stressaavuus oli havaittavissa myös niissä vastauksissa, jotka oli sijoitettu kohtaan Jokin muu, mikä 6 % (Taulukko 1).

Muutosta kuvattiin muun muassa

- ”työlääksi”
- ”elämää hankaloittavaksi”
- ”haasteelliseksi”
- ”haikeaksi”
- ”surulliseksi”
- ”yksinäiseksi”.

Asuinpaikan muutokseen liittyi myös **ristiriitaisia tunnelmia**, joita kuvattiin seuraavasti:

- muutos tuntuu ”monien tunteiden sekamelskalta. Vastuu ja vapaus kulkevat käsi kädessä”
- muutos on ”ihan mielenkiintoinen kokemus, mutta enemmän kuitenkin stressaa”
- ”ensimmäiset päivät ovat olleet vaikeita, sen jälkeen mukavaa”.

Lisäksi muutoksen tunnelmia kuvattiin ”vaihteleviksi” ja ”ristiriitaisiksi”.

Toisaalta asuinpaikan muutokseen liittyi myös **myönteisiä ja neutraaleja tunnelmia**. Myönteisiä tunnelmia kuvattiin Jokin muu, mikä -vastauksissa siten, että muutos tuntuu

- "uusia mahdollisuuksia antavalta"
- "innostavalta"
- "mielenkiintoiselta"
- "mukavalta, tarpeelliselta vaihtelulta"
- "vapauttavalta"
- "toiveikkaalta".

Asuinpaikan neutraaleja tunnelmia kuvailtiin toteamalla, että muutos tuntui "neutraalilta", "ei juuri miltään", "ihan normaalilta", "aika perus" ja "ok".

1.2.1 Tutustuminen vaatii vaivannäköä

Opiskelijoiden avoimet vastaukset tukivat monivalinta-kohdan tuloksia: Oman elämän ja opintojen aloittamiseen liittyy stressiä, yksinäisyyttä, ihmissuhteiden luomisen raskautta ja koti-ikävää.

Kun muuttaa toiselle puolelle Suomea, kaupunkiin, josta ei tunne ketään, fiilis on todella yksinäinen. Tulee sellainen olo, että nyt on PAKKO hankkia uusia kavereita. Ihmisiin tutustuminen tuntuu siinä vaiheessa inhottavalta "pakkopullalta", varsinkin kun on muutenkin rankkaa yrittää sopeutua uusiin kuvioihin ja on ikävä kotipaikkakunnalle jääneitä kavereita.

On vaikeaa tutustua suomalaisiin, varsinkin minulle ujona ulkomaalaisena. Kielestä se ei johdu. En kaipaa edes rakkautta, vaan ainoastaan "samalla aallonpituudella" olevia ystäviä. Kuulin, että myös Helsinkiin muuttavilla suomalaisilla on samanlaisia ongelmia. Opiskelija-asuntolassa tulee helposti yksinäinen olo. Mutta yliopisto sinänsä on kiva paikka, ja opintoni edistyvät hyvin. Enkä ole ihan täysin yksin; se vain kesti vuoden saada edes muutaman kaverin. Lienee kulttuuriongelma... Ei voi mitään.

Olo on ollut tervetullut ja tärkeä, mutta uusien asioiden oppiminen stressaa. Uuden ystäväpiirin luominen uudella paikkakunnalla tuntuu välillä vaikealta, ja siksi välillä on myös ns. koti-ikävä, vaikka kaikki ovatkin mukavia.

Stressaava alku. Täytyy luoda kaveri suhteita koulussa, tai ainakin tuntuu siltä että jollei luo jää helposti yksinäiseksi ja ulkopuoliseksi. Kaikki paikat näyttää uudelta. Täytyy varata enemmän aikaa että löytää edes perille eri paikkoihin. → aikaisempi herätys → vähemmän unta. Kiitos tutorien, ja kaiken muun toiminnan opiskelemaan tulo on ollut erittäin antoista ja mukavaa!

Uudelle paikkakunnalle yksin muuttaneena on hieman vaikeaa joskus löytää hyviä ystäviä.

Aika sekavat tunnelmat vielä, kun niin paljon uutta tullut. Uusi paikkakunta, uusi koulu, uudet ihmiset, paljon tapahtumia, joista ei tiedä mihin kaikkiin pitäisi mennä ja uusi tapa asua. Vaan eiköhän tämä tästä, kunhan arki alkaa muotoutua.

Muualta Suomesta muuttaneena on hieman hankala päästä helsinkiläisten opiskelijoiden juttuihin mukaan, mutta onnistuu se onneksi jotenkuten.

1.2.2 Tukea elämänmuutoksen alkuvaiheeseen

Oman elämän ja opintojen aloittaminen on kaikinensa monelle opiskelijalle iso elämänmuutos. Opiskelijat toivoivatkin, että **muutos otettaisiin paremmin huomioon** opintojen alussa.

Alku on todella sekavaa uusille opiskelijoille - varsinkin niille, jota muuttavat kauas kotoa opiskelemaan. Uusi vaihe elämässä on jo iso asia, joten toivoisin, että tämä huomioitaisiin paremmin opintojen alussa: ei edettäisi opinnoissa niin kamalaa vauhtia, koska on vaikea pysyä perässä, kun elämään tulee uusia asioita muutenkin niin paljon kerralla.

Elämässä tulee suuria muutoksia muutenkin suurella osalla juuri opiskelijan alkuvaiheessa, tukea tarvitaan ja tukea tarvitsee myös ne, jotka eivät sitä itse kehtaa/osaa hakea! Tuki voi olla pientä ja arkista, jokaiselle lähestyttävää, ettei se leimaudu ns. "ongelmallisten oppilaiden" käyttämäksi, vaan ihan kenen tahansa hyödyntämäksi.

1.3 Uusi opiskelupaikka

1.3.1 Vastaanotto pääosin positiivista

Valtaosa eli 92 % kyselyyn vastanneista opiskelijoista koki, että opiskelupaikka on ottanut heidät vastaan erinomaisesti tai hyvin. Vajaan prosentin mielestä vastaanotto oli ollut huonoa tai erittäin huonoa. (Taulukko 2)

Vastaus	Lukumäärä	Prosentti	20 %	40 %	60 %	80 %	100 %
Erinomaisesti	1 204	42,08 %					
Hyvin	1 421	49,67 %					
Kohtalaisesti	213	7,44 %					
Huonosti	16	0,56 %					
Erittäin huonosti	7	0,24 %					
Yhteensä	2 861	100 %					

Taulukko 2. Miten opiskelupaikkasi otti sinut vastaan?

Monivalintaosuuden lisäksi avoimet vastaukset osoittivat, että **uudet opiskelijat olivat tyytyväisiä vastaanottoon opiskelupaikassa.**

Olen viihtynyt erittäin hyvin Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa ja saanut tarpeeksi informaatiota koskien tulevia opiskeluja. Alussa oli paljon tutustumista kouluun ja opiskelijatovereihin, nyt tilanne alkaa tasoittua ja opiskelujen merkitys kasvaa päivä päivältä enemmän. Arkeen on ollut yllättävän helppo sopeutua, vaikkakin uusi ympäristö ja siihen totuttelu vie vielä jonkin verran energiaa.

Lappeenranta yllättänyt positiivisesti hyvällä ilmapiirillään.

Pitkään odotettu tavoite toteutui, kun pääsi opiskelemaan kauppatieteitä. Paikkakunta oli hieman eri kuin mitä olin halunnut, mutta ensimmäisen viikon jälkeen en lähtisi täältä minnekään. Lappeenrannassa on ollut todella hyvä palvelu niin Loas:n kuin yliopiston puolesta, ihmisiä on löytynyt joka lähtöön ja yhteishenki on katossa. Ei täällä opiskelusta voi tulla mitään muuta kuin mahtavaa!

Lut:ssa (Lappeenranta University of Technology) uudet fuksi on otettu todella hyvin vastaan. Paljon paremmin kuin kuulopuheiden perusteella monessa muussa yliopistossa. Opiskeluun ja vapaa-ajantoimintaan on ollut helppo tutustua ja lähteä mukaa, koska vanhemmat opiskelijat ovat olleet innostavia ja avuliaita opastamaan. Kotiutuminen uuteen kaupunkiin on lähtenyt hienosti, koska heti alussa on saanut paljon uusia kavereita.

Opiskelu Lapin yliopistossa tuntuu turvalliselta ja mielekkäältä!

Ohjaus ollut hyvää Lapin yliopistossa. Op. palvelut myös ok.

Parasta mitä on tapahtunut tähän mennessä on se, että pääsin tänne. Eli täällä on mahtavaa, iso kiitos kuuluu itse Rovaniemelle, joka on aivan mahtava kaupunki, ja jolla on aivan mahtava ympäristö! Tämä ala ja tämä yliopisto on minulle juuri oikea valinta. Olen onnekas.

Opiskelu paikkana Otaniemi on ihana, juuri sitä mitä olen aina toivonut. Aihe, jota opiskelen on juuri sitä mistä olen jo pitkään haaveillut. Toivon siis vain, että en toivo liikoja ja toisaalta myös, että odotukseni täyttyvät.:)

Vaasa on siitä hyvä aloituspaikka, sillä tänne tullaan opiskelemaan todella monilta eri paikkakunnilta ympäri Suomen, eli suurin osa tulee tänne tuntematta yhtäkään ihmistä entuudestaan ja kaikki kokevat saman tarpeen luoda kontakteja ja löytää tukipilareita toisistaan.

Lisäksi bio- ja ympäristötieteellinen tiedekunta sekä Turun yliopiston Oikeustieteen Ylioppilaiden Yhdistys (Lex) saivat myönteistä palautetta opiskelijoilta.

Opiskelen bio- ja ympäristötieteellisessä tiedekunnassa, ja olen ollut todella yllättynekin siitä kuinka hyvin meidät uudet opiskelijat on otettu vastaan. Tutorit, ja myös opettajat, ovat olleet todella mukavia!

Lexin toiminta on parasta!

Kiitosta saivat myös yliopistojen laitoshenkilökunta ja opettajat.

Opiskeluympäristö on tosi viihtyisä, ja täällä kaveria ei todellakaan jätetä!

Opettajat ovat olleet mukavia ja helposti lähestyttävissä

Laitoshenkilökunta on ollut mukava ja joustava.

1.3.2 Orientointi ja perehdyttäminen tärkeää

Avoimista vastauksista nousivat esille tutustuttaminen yliopistoyhteisöön ja perehdytys yliopiston käytäntöihin ja toimintatapoihin. Opiskelijat toivoivat, että yhteisten infotilaisuuksien ja orientaatioviikon sisällön suunnitteluun ja toteutukseen kiinnitettäisiin huomiota.

- Liian paljon erilaisia infoja heti alkuun. - Olennaisia/keskeisiä orientaatioon/opiskeluun liittyviä asioita jäi esittelemättä/esiteltiin vähäisesti.

Tiedekunnan yhteiset infotilaisuudet ovat hämmästyttävän huonoja. Eri puolilta Suomea tulleille ihmisille jaetaan vain monisteita, jotka löytyisivät netistäkin. Kaipaisin tehokkuutta, täsmätietoa opiskelun rutiineista, en sitä, että esitellään yliopiston byrokratiaa ja "tiedekunnan palvelukeskuksen opintotiimejä" joilla ei ole mitään tekemistä opiskelijan arjen kanssa.

Ainakin humanistisessa perehdyttäminen on sekavaa ja laadullisesti huonoa. Suurin osa perehdytysviikosta kului sellaisten asioiden kertaamiseen (samat turhat asiat uudelleen ja uudelleen) joista ei opintojen alussa ole hyötyä. Enemmän olisi tarvittu selkeitä ohjeita ja opastusta opintojen aloittamiseen - kaikki tuntuu edelleen hyvin vaikealta ja sekavalta.

Toiveissa on perehdytystä myös niille, jotka pääsevät opiskelemaan varasijalta.

– – Pääsin opiskelemaan varasijalta puolessavälissä orientointiviikkoa, eli missasin kaiken tärkeän alkuinfon ja opiskelijatovereihin tutustumisen. Tästä syystä opiskelun alku on ollut todella stressaavaa ja ahdistavaa. Tutoreilta ei herunut käytännön apua juurikaan, ja olen joutunut olemaan todella itsenäinen luentojen yms. selvittämisessä. Ns. "myöhässä" aloittavien opiskelu on tehty todella hankalaksi: en voinut ilmoittautua esimerkiksi opiskelemaan kieliä, koska minut kirjattiin opiskelijarekisteriin ja sain nettitunnukset vasta viikon luennoille ilmoittautumisen päätyttyä. Toivoisin ettei kenenkään muun tarvitsisi käydä tällaista stressaavaa alkua läpi. Joko myöhään sisään otettujen informoinnista pitäisi todella huolehtia kunnolla, tai sitten opiskelupaikat pitäisi hyväksyä sen verran ajoissa ettei kenellekään tarvitsisi ilmoittaa varasijalta pääsystä enää koulun jo alettua.

1.3.3 Opiskelun erilaisuus lukioon verrattuna yllättää

Korkeakouluopiskelun erilaisuus verrattuna lukio-opiskeluun näyttäytyi kyselyn avoimissa vastauksissa.

Harppaus pienestä lukiosta yliopistoon on ollut suuri. Tuntuu melkein, kuin ei olisi tavoiteltavaakaan tulla yliopistoon suoraan lukiosta: muut opiskelijat vaikuttavat paljon vanhemmilta.

Alku on ollut sekavaa ja asioihin perehtyminen ja niiden hoitaminen vie aikaa ja kärsivällisyyttä. Kämpis auttaa. Yksin olisin ollut stressaantuneempi.

Yliopistossa opiskelua kuvattiin itsenäiseksi. Vastuu omista opinnoista tuntui yllättävän suurelta.

Melko suuri muutos lukioutouhuista, mutta sitäkin mielenkiintoisempaa. Vapaus tuo vastuun, mutta työ- ja loppuelämää vartenhan tässä opiskellaan.

Opiskelujen alkupäivinä pää oli sekaisin kaikesta uudesta ja se yllätti, että opiskelujen suunnittelu ja toteutus on todella itsenäistä. Nyt on kuitenkin pikkuhiljaa päässyt jyvälle asioista.

Suuri vastuu omista opinnoista on ollut vähän yllättävää. Aluksi se stressasi paljon, mutta nyt kun asioista tietää vähän enemmän, on oma olokin vähän helpompi.

Kova pudotus lukioelämästä omatoimisuuteen.

Lisäksi opiskelijat kuvasivat, miten opiskelu korkeakoulussa tuo omat haasteensa elämään: uusiin opiskeluteknikoihin, opiskelutapoihin ja oppimisympäristöihin tutustuminen ja tottuminen vievät paljon aikaa. Tähän opiskelijat toivoivat **enemmän tukea**.

Uusiin opiskelutapoihin tottuminen vie oman aikansa, sillä lukio-opiskelu eroaa yliopiston käytänteistä todella paljon. Kaikki oppimisympäristöt (Korppi, Optima) sekä yliopiston oma sähköposti puhumattakaan laajan kirjaston moninaisista palveluista tai kopioavaimista on aivan uutta verrattuna entisiin, pikkupaikkakunnalla sijainneisiin kouluihin.

Uuden opiskelijan urakka on lähes ylivoimainen, sillä rahahuolien lisäksi täytyy yrittää selvitä vieraassa kaupungissa ja opiskella menestyksellisesti. Pelkästään opintojen stressaavuus ylittää kipukynnyksen, kun täytyy opetella uusi järjestelmä ja työskennellä kellon ympäri, jotta olisi edes mahdollisuus päästä läpi tenteistä. Uuden tiedon oppimista ei tueta tarpeeksi, eikä vapaa-aikaa tai aikaa levätä juuri ole. Tunnen oloni jatkuvasti epävarmaksi jatkon suhteen.

Yliopistomaailmaan sisälle pääsy otti koville. Heti opintojen alussa olisi kaivannut enemmän tukea opiskelutekniikoiden, aineistojen hankkimisen, vaatimustason kanssa. Oli todella työlästä ja aikaavievää selvittää ja ihmetellä kaikkea itse, kun selkeitä vastauksia ei saanut mistään.

1.3.4 Opintojen suunnittelusta ja opiskelukulttuurista keskustelelevampaa

Opiskelijat toivoivat **ohjausta ja yhteisiä keskusteluja** opintojensa suunnitteluun.

Hops keskusteluille tulisi varata aika mahdollisimman pian lukukauden alussa. Niiden venyminen liian pitkälle hidastaa opintoihin kiinnittymistä.

Kivasti on mennyt, ainoastaan koulun puolesta olisin kaivannut enemmän virallista ohjausta (esim. HOPS)

Hopsin suunnitteluun voisi käyttää enemmän yhteistä aikaa. Järjestelmien pitäisi "keskustella" toistensa kanssa. Weboodin kurssille ilmoittautumisten pitäisi näkyä Hops-näkymässä. Kalenteri sivuille jossa näkyy millon kurssit ovat joita on valinnut. Sähköisestä hopsauksesta tulisi tällöin todellinen työkalu opiskelijoille eikä vain pakollinen juttu 2 op saamiseksi

Hopsin suhteen opastus on ollut surkeaa. Muuten ei valittamista.

Opetusperiodit vaikuttivat haasteellisilta suunnitella ja toteuttaa. Opiskelijoista tuntui vaikealta yhdistää opintoja muuhun elämään. Omat haasteensa opiskeluun toivat myös päällekkäiset opintokurssit.

Oman lukujärjestyksen ja opintojen suunnittelu ei ole ihan helppoa, kun pitää hahmottaa vuosi neljänä periodina. Ns. iäkkäämpänä opiskelijana niihin pitää mahduttaa myös perhe ja työ. Mutta olen kiitollinen opiskelumahdollisuudesta, kun en parikymppisenä tajunnut suoraan hakeutua tälle alalle.

Kaikki kurssit tuntuvat alkavan periodilla-a. 90% syksyn opinnoista pitäisi kahlata läpi 6 viikossa. Onko oppikokonaisuudet vain järjestetty huonosti vai tarkoittaako tämä sitä, että käytännössä 12 viikossa suoritetaan 60 opintopistettä? Osan aineista toki joutuu tenttimään yleisinä tenttipäivinä, sillä muutoin ei kerkeä lukemaan kunnolla. Moinen kurssitarjonta on mielestäni resurssien väärinkäyttöä. 1.5kk luetaan aamu 8 ilta 9 ??? Tuntuu tehotomalta ajan käytöltä, kun luennot menevät päällekkäin ja omaksuttavaa asiaa tulee koko ajan tolkuttomasti - kuvittelin opiskelua "hieman" toisenlaiseksi. Nyt huonolla organisoinnilla aiheutetaan hirveä kiire ja heikennetään oppimismahdollisuuksia. Itse kun olen audiitiivinen oppia niin luennoista olisi hyötyä, mutta kun kolmekin luentoa on päällekkäin niin ei ole oikein hyvät lähtökohdat asioiden tehokkaalle oppimiselle.

Avoimissa vastauksissa opiskelijat ottivat esille yliopistojen **opiskelukulttuurin**, josta he toivoivat **kannustavaa ja osallistavaa**.

Opiskeluun liittyviä, kurssivalinta ym. asioita ei selitetä tarpeeksi selkeästi. Kaikki aineet eivät ole mielestäni pohdiskelu aineita. Jos kaikki asiat vain pohdiskellaan omassa päässä niin mitä mahtaa olla ne käytännön tekijät työpaikoilla??? Jotain käytännön eväitä täytyisi saada myös. Ryhmähenki puuttuu täysin, 10 hengen juopottelu/bileporukka ja loput 10 luokasta yksinäisiä susia. Lievästi pettynyt olen opiskelukulttuuriin yliopistossa yleensä ja opetustasoon osassa kursseissa.

Opiskelutoverit on tosi jees. Yliopistolla vanhentunut asenne oppimiseen. Korostetaan tiedon soveltamista ja syväoppimista, mutta käytännössä aikaa on bulimiaoppimiseen, valitettavasti. Puuttuu kokonaan kannustava keskeneräisten ajatusten ja ymmärryksen jakaminen ja sitä kautta uusien innovatiivisten ajatusten ja ymmärryksen luomisen mahdollistava rakenne. Kilpailu ja pärjääminen värittää yliopistoa.

1.3.5 Aikuisopiskelijoiden erilaiset lähtökohdat ja elämäntilanteet huomioon

Opintonsa aloittavat aikuisopiskelijat toivat esille avoimissa vastauksissa, että heidän elämäntilanteissaan opinnot, työ ja perhe yhdistyvät eri tavalla kuin nuorilla opiskelijoilla. He tunsivat suhtautuvansa opiskeluun usein eri tavalla kuin nuoret opiskelijat.

Aikuisopiskelijat toivoivat **yhteisiä tapaamisia** esimerkiksi yli tiedekuntarajojen. **Vertaistuki** muilta aikuisopiskelijoilta tuntui tärkeältä.

Aikuisopiskelijoiden asioita saisi olla enemmän esillä, esimerkiksi jo opintotukiasioista lähtien, yhteisiä tapaamisia ikäihmisille!

Olisi mukavaa, jos opiskelunsa varttuneempina aloittaville olisi vaikkapa yli tiedekuntarajojen joku yhteinen tapaaminen, tai vaikka keskustelupalsta. Siellä voisi tutustua muihin ja saada vertaistukea. Useinhan meillä varttuneemmilla on perhe ja mahdollisesti myös työ, eikä aikaa ole opiskelijarientoihin nuorempien opiskelijoiden tavoin.

Olen tosi vanha opiskelijaksi (56 v.). Meidän ikäisiämme ei juuri huomioida toiminnassa. Pitäisiköhön olla joku seniori-klubi yli 40- tai yli 50-vuotiaille. Ongelmamme ovat toisenlaisia kuin alle 30-vuotiailla opiskelijoilla.

Toivoisin että me varttuneet aikuiset pääsisimme omaa ryhmään ja omaan tutor porukkaan, jossa meidän ei tarvitse odottaa aivan uusien opiskelijoiden alkua ihmettelyä vaan me pääsisimme heti käyntiin ja vauhtiin opinnoissa ja tutor ja ryhmä toiminnoissa.

Aikuisopiskelijoille jotka suorittavat työn ohessa tutkintoa (jollainen on esim koko meidän opiskeluryhmä) kaipaisi omaa alkuinfoa, koska opiskelu eroaa kuin yö ja päivä kokopäiväisesti nuorten opiskelijoiden suorittamasta opiskelusta ja intresseistä.

Meitä vanhempia, yli 35v opiskelijoita on jatkuvasti lisääntyvä määrä, tapahtumat ovat kuitenkin pääsääntöisesti nuorille suunnattuja.

vähän vanhempana opiskelijana jää vähän ulkopuolinen olo nuorempien jutuissa. ei varsinaisesti kenenkään syy, kun maailmat vaan saattavat olla vähän erilaiset. miten sitä voisi huomioida kuitenkin jotenkin, en tiedä. ainakaan mitkään fuksekkeerit säkkiin pukeutumisineen tms tehtävineen ei tän ikäisenä enää kiinnosta.

Toisaalta avoimissa vastauksissa tuotiin esille tyytyväisyyttä siitä, miten aikuisopiskelijat otetaan huomioon yliopistolla.

Alku kaikin puolin sekavaa näin aikuisopiskelijalla (työn ohessa) ennen Hopsin tekemistä. Siitä se varmaan sitten selkeytyy. Opiskelijapalvelut yms vaikuttavat hyvin järjestetyiltä. Opettajat myös tuntuvat asiallisilta ja

näin "aikuisetkin" hyvin huomioivilta. Tutor-kuviot olen jo aikaisemman koulutuksen (AMK) ajoilta läpikäynyt.

Olen aikuisopiskelija ja teen maisteritutkintoa. En osallistu opiskelijaelämään mitenkään. Asiani ovat hoituneet mallikkaasti!

Hienoa että myös maisterivaiheen opiskelijoita tuutoroidaan ja huomioidaan.

Erilaiset lähtökohdat ovat myös opiskelijoilla, jotka aloittavat **suoraan maisteritutkinnoissa**. He toivoivat, että suoraan maisterivaiheeseen tulevat kuuluisivat tutor-toiminnan piiriin ja heille järjestettäisiin yhteisiä tapaamisia muiden opiskelijoiden kanssa. Lisäksi opiskelijat toivoivat enemmän opintoihin liittyvää ohjausta.

Todella harmillista, ettei maisterivaiheen opiskelijalle ole tarjolla minkäänlaista tuutoritoimintaa opiskelijoiden puolelta - vain yksi tuutoropettaja, saati edes koulun tilojen esittelyä jne. Kaikki on pitänyt ottaa selville yksin, mikä on tylsää. Kun muuttaa toiselta paikalta, tuntuu pöyristyttävältä että yliopisto olettaa opiskelijan sopeutuvan tuosta vain ja tietävän heti kaikesta kaiken... Siispä Helsingin yliopistolla olisi tässä paljon parantamisen varaa.

Tulin yliopistoon suoraan maisterivaiheeseen pohjatutkintoni avulla ja jotenkin tuntuu, että näin maisteriopiskelijalle ei tutor ole puuhaillut niin paljoa kaikkea kuin esim. fuksin tilanteessa olisi. Olisin enemmän kaivannut yhteistä aikaa maisterivaiheen opiskelijoiden kanssa, tutustumista, infoa yliopiston tietojärjestelmistä jne. kuten fuksit ovat saaneet. Olemme ehkä vähän ns. väliinputoajia. "Ottakaa itse selvää, olette jo aikuisia". Kyllä, näin toimisin jos tietäisin asioista mistä pitää ottaa selvää..

Olen tullut tekemään maisteritutkintoa x-paikkakunnalta x-paikkakunnalle (paikkakuntien nimet poistettu). Maisteriopiskelijoille EIVÄT KUULU tuutor-palvelut! Olen tästä erittäin pahoillani! Miten minä voin tietää ja osata kaiken, jos minulle ei sitä kerrota?

Suoraan maisteriohjelman tulleena en ole saanut lainkaan tuutor-apuja. Hops-keskustelukin käytiin opon kanssa hyvin lyhyesti. Katkera olen erityisesti siitä, että monista käytännön ohjeistuksista olen jäänyt paitsi ja joutunut kaivamaan tiedon jyväset itse. Kandiopiskelijoita kierrätettiin yliopistolla ja heitä opastettiin "kädestä pitäen" talon käytäntöihin ja tapoihin. Nyt pelkäänkin, että jossakin vaiheessa paljastuu jotakin, jota minun olisi pitänyt tietää.

Aloitan opintoni suoraan maisterivaiheen opinnoista. Kandin olen suorittanut ulkomailta. Olisi kiva, että meidät huomioitaisiin omana ryhmänä ja meillekin järjestettäisiin omia tapaamisia enemmän ja oma tuutori, joka olisi paremmin perillä tämän vaiheen opintojen asioista ja ongelmista (esim. siltaopintojen tuomat aikataulu ongelmat). Monet meistä ovat jo vähän vanhempia ja erilaisessa elämäntilanteessa (esim.

monilla lapsia), eikä mahdollisuutta osallistua alkoholipitoisiin iltamenoihin välttämättä ole samallalalla. On siis vaikeampaa tutustua muihin opiskelijoihin.

En ole tyypillinen yliopisto-opiskelija, sillä tulin suorittamaan maisterintutkintoa amk-tutkinnon pohjalta. Tässä tilanteessa oleville ei ole omaa erityistä tutortoimintaa enkä varsinaisesti tunne kuuluvani mihinkään ryhmään. Ns. epätyypillistä opintopolkua kulkevat pitäisi mielestäni huomioida nykyistä paremmin esim. tutortoiminnan avulla tai muulla tavoin.

Toisaalta avoimissa vastauksissa annettiin hyvää palautetta siitä, miten maisterivaiheen opiskelijat oli otettu yliopistolla vastaan. Esille tuotiin myös, että opiskelija voi itse aktiivisesti luoda erilaisia kontakteja, eikä varsinaista tutor-toimintaa tarvittaisi.

Suoritan toista tutkintoani, ja aloitan suoraan maisterivaiheesta, mikä vaikuttaa selvästi vastauksiini muun muassa tutor-toiminnan tarpeellisuudesta yms. Jos aloittaisin korkeakouluopintoni alusta ensimmäistä kertaa, vastaukseni olisivat taatusti toisenlaiset, toisin sanoen olisin varmasti kokenut ne hyödyllisemmäksi kuin nyt.

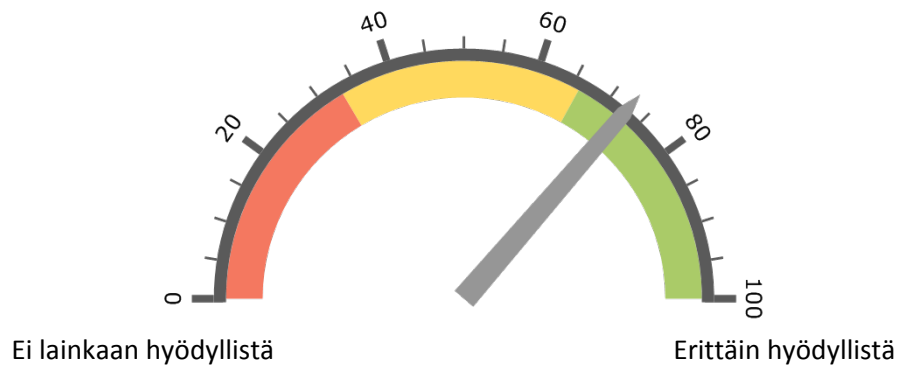
Tulin väylän kautta yliopistoon joten ihan perusopiskelija elämää en kaivannutkaan mutta joihinkin tapahtumiin olen osallistunut, Vastaanotto yliopistoon oli erittäin hyvä huomioon ottaen että olen ns. erilainen oppija eli minulla on lukihäiriö ja liikuskelen pyörätuolilla. On ollut hyvää että yliopistolla on huomioitu tarpeen mukaan positiivinen erityiskohtelu.

Tulin opiskelemaan suoraan maisterinvaiheeseen, joten kontaktien luominen muihin opiskelijoihin on haastavaa, etenkin kun en juurikaan käy opiskelijariennoissa. Olo on erittäin yksinäinen ihmisiä kuhisevalla kampuksella. En tiedä miten tiedekunta/laitos voisi asiaa edistää, ehkä kaikki riippuu vain minusta itsestäni. Minun on erittäin hankala lähestyä vieraita ihmisiä, joten oletan, että yksinäisyys jatkuu koko opiskelujen ajan.

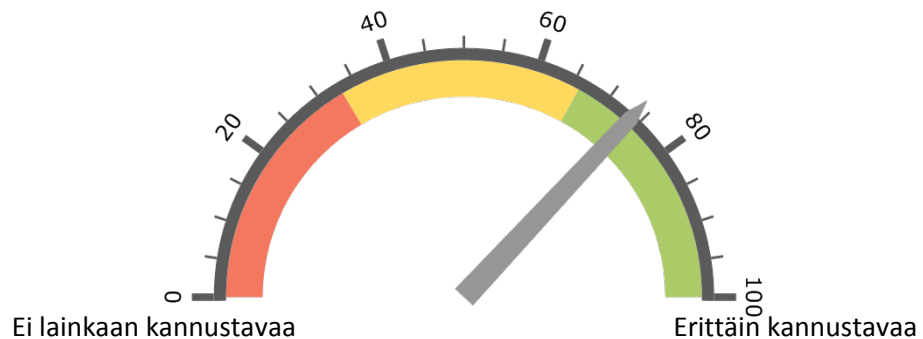
1.4 Tutor-toiminta ja opiskelijajärjestöt tärkeitä tutustumisen kannalta

Kyselyyn vastanneet opiskelijat kokivat **tutor-toiminnan myönteisenä**. Tutor-toimintaa pidettiin hyödyllisenä, kannustavana ja tärkeänä uusien kontaktien muodostamisessa. Oheiset kuvat osoittavat, miten opiskelijat määrittivät nämä seikat keskimäärin.

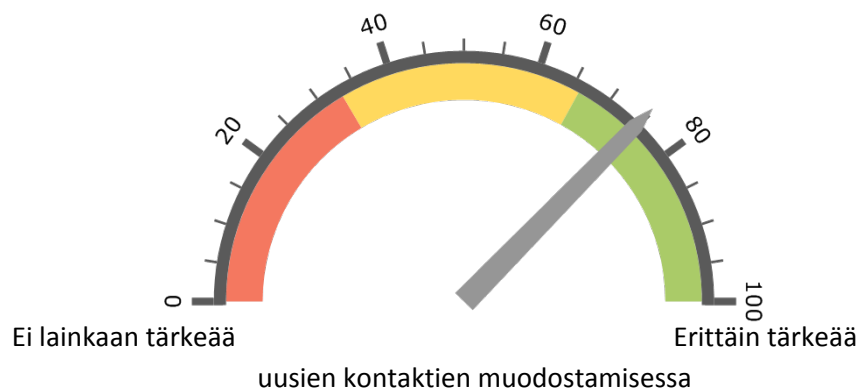
Millaista oli tutor-toiminta?

Kuva 1. Viisari näyttää, kuinka hyödyllisenä opiskelijat pitivät tutor-toimintaa.

Kuva 2. Viisari näyttää, kuinka kannustavana opiskelijat pitivät tutor-toimintaa.

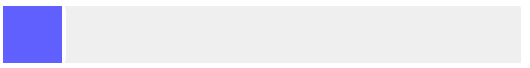
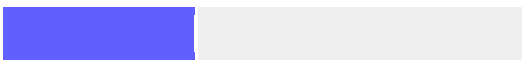
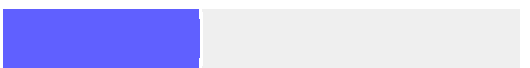

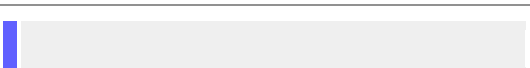

Kuva 3. Viisari näyttää, kuinka tärkeänä opiskelijat pitivät tutor-toimintaa toisiin tutustumisen kannalta.

Myös **opiskelijajärjestöt** ovat uusille opiskelijoille tärkeitä. Lähes puolet eli 49 % vastasi, että opiskelijajärjestöjen kuten ylioppilaskunnan, ainejärjestön, osakunnan tai muun vastaavan toiminta vaikutti hyvin kiinnostavalta tai kiinnostavalta. Kohtalaisen kiinnostavana toimintaa piti 38 % vastanneista. Näin

ollen enemmistö piti opiskelijajärjestöjen toimintaa tavalla tai toisella kiinnostavana.

Vastaajista 13 %:n mielestä erilaisten opiskelijajärjestöjen toiminta ei vaikuta kiinnostavalta tai ei lainkaan kiinnostavalta. (Taulukko 3)

Vastaus	Lukumäärä	Prosentti	20 %	40 %	60 %	80 %	100 %
Hyvin kiinnostavalta	325	11,34 %					
Kiinnostavalta	1 066	37,19 %					
Kohtalaisen kiinnostavalta	1 100	38,38 %					
Ei kiinnostavalta	318	11,10 %					
Ei lainkaan kiinnostavalta	57	1,99 %					
Yhteensä	2 866	100 %					

Taulukko 3. Millaiselta opiskelijajärjestöjen (ylioppilaskunta, ainejärjestö, osakunta tms.) toiminta on vaikuttanut?

Tutor- ja opiskelijajärjestöjen toiminta sai myönteistä palautetta myös avoimissa vastauksissa.

Olen ollut erittäin tyytyväinen tuutoreiden, ainejärjestöjen ja muiden vaikuttajien järjestämiin ohjelmiin. On ollut paljon yhteistä tekemistä ja ajanvietettä.

Kiltani sekä opiskelijajärjestöjen toimintaan lähteminen on parhaita ratkaisuja, joita olen elämässäni tehnyt. Suosittelen kaikille opiskelunsa vastikään aloittaneille!

Ainejärjestössä on ollut mitä lämpimmin vastaanotto!

Kasvatustieteellisen tuutorit Rovaniemellä ovat olleet mahtavia! Varmasti aivan korvaamaton apu muilta paikkakunnilta muuttaneille. Itselle yliopistoon tuleminen ei kuitenkaan ollut niin jännittävää, koska kyseessä on kuitenkin tuttu paikkakunta.

Opiskelen bio- ja ympäristötieteellisessä tiedekunnassa, ja olen ollut todella yllättynekin siitä kuinka hyvin meidät uudet opiskelijat on otettu vastaan. Tutorit, ja myös opettajat, ovat olleet todella mukavia!

Opiskelijat kokivat, että tutor- ja opiskelijajärjestöt ovat **vaikuttaneet merkittävästi uusien tuttavuus- ja ystävyyssuhteiden luomiseen**. Toiminta on myös auttanut tutustumaan yliopistoon, sen toimintakulttuuriin ja uuteen asuinpaikkaan.

Tuutoriryhmän merkitys uusien ystävyysuhteiden luomisessa on tärkeä.

Uusille opiskelijoille järjestetty ohjelma on auttanut luomaan kontakteja ja tutustumaan uuteen paikkaan.

Tuutorointi ja muu valmennus on ollut erittäin onnistunutta ja olen saanut tutustua aivan mahtaviin ihmisiin :)

Kaikki on uutta ja jännittävää, tähän asti on ollut oikein hauskaa ja on tullut paljon uusia tuttavuuksia ja ystäviä lyhyessä ajassa! Mahtavaa, että ainejärjestöt ym. järjestävät niin paljon kaikkia mahtavia tapahtumia, niissä on ollut helppo tutustua uusiin ihmisiin ja vanhempiin opiskelijoihin, jotka ovat myös ottaneet meidät fuksit lämpimästi vastaan! Yliopiston vapaus ja vastuu häkellyttää mutta toisaalta siihen varmasti pian tottuu.

Olen viihtynyt erittäin hyvin, uusiin ihmisiin tutustuminen on käynyt kuin itsestään, kiitos aktiivisen ainejärjestön. Yliopistoon pääsy on varmaankin parasta, mitä minulle on koskaan tapahtunut. :)

Tuutoritoiminta on aivan äärettömän tärkeää! Kuten korkeakouluissa on tapana, asioista pitää ottaa itse selvää, joko netin kautta tai kyselemällä muilta ja lukiosta tulleelle tämä voi tuottaa alkuun vaikeuksia, kun on tottunut siihen että kaikesta pidetään huolta eikä itse tarvitse melkein muuta tehdä kuin ilmestyä paikalle. Tässä tuutori auttaa huomattavasti. Esinnäkin tuutoriryhmiin tutustuessa saa tuttavuuksia joiden kanssa on helpompi selvittää asioita yhdessä ja tuutorilta kynnys mennä kysymään asioita on huomattavasti pienempi kuin joltain professorilta.

Toisaalta avoimissa vastauksissa tuotiin esille, miten **vaikeaa oli tutustua uusiin ihmisiin** ja löytää samanhenkisiä ihmisiä tutor- ja opiskelijajärjestöjen toiminnasta huolimatta.

Vaikka tutorit selvästi ovat yrittäneet kovasti ja tapahtumia on ollut, tutustuminen on silti ollut vaikeaa koska porukka on niin suuri.

Aloitan nyt opinnot yliopistossa toista kertaa ja olen huomannut sen, että tutor-toiminnasta huolimatta yliopistossa jää helposti yksin. Itselleni ainakin ystävyysuhteiden luominen on tuntunut vaikealta.

Opiskelijat toivoivat, että tutor- ja opiskelijajärjestötoiminnassa kiinnitettäisiin enemmän huomiota toisiinsa tutustuttamiseen ja ryhmäytymiseen. Lisäksi toivottiin, että tutorit sitoutuvat tehtävänsä mukaiseen toimintaan.

Moniin koulutuksiin päästään valmennuskurssien kautta. Niissä solmitaan ensimmäiset kontaktit tuleviin opiskelijakavereihin. Itse valmennuskurssin käymättä koin alkuvaiheen kovin tuskallisena, kun ystäväpiirit olivat jo ennalta muodostuneet. Mielestäni tässä on tuutoritoiminnassa kehittämisen varaa, jotta ennalta muodostuneita "klikkejä" puretaan alussa, jotta uudet ystävyysuhteet mahdollistuvat myös niiden kanssa, joihin ei ole vielä tutustunut. Näin voisi välttää myös ikävät ulkopuoliseksi jäämisen tunnekokemukset opiskelujen alussa. Olen itse opiskellut

aiemmin toisessa yliopistossa ja toiminut siellä tuutorina ja koin Helsingissä tämän vakavana puutteena tuutori-toiminnassa. Toimiessani tuutorvastaavana rohkaisin tuutoreita sekoittamaan ryhmiä ja vaihtamaan jo muodostuneita pareja, jotta hyvä yhteishenki vuosikurssin kesken pääsisi muodostumaan.

Tutoroinnissa oltaisiin voitu kouluasioiden lisäksi keskittyä ryhmäyttämiseen ja tutustumiseen, koska emme esimerkiksi opetelleet kovinkaan paljoa toistemme nimiä, vaan tutustuminen on jäänyt melkollailla itselle

Tutorit kannattaisi valita huolellisesti, ettei tutorin innostus asiaan lopahda alkumetreillä.

Tutorit olivat aidosti mukavia, mutta heillä ei ollut minkäänlaista järjestelykykyä. Kukaan heistä ei ollut ns. porukan pomo, joten he eivät aina tienneet mitä olivat tekemässä tai minne olivat menossa. Myös ensimmäinen viikko yliopistossa tuntui hieman sekavalta, sekavammalta kuin tämä touhu ylipäätensä on.

Tutorit voisivat keskittyä enemmän opintoihin, kuin opiskelijaelämään opastamiseen.

On ollut ikävää huomata, kuinka tuutorimme tavallaan lietsoi huonoa yhteishenkeä pääaineemme fuksien keskuudessa. Ihmisistä puhutaan todella rumasti varsinkin selän takana. Väillä tuntuu kuin olisi palannut yläasteelle.

1.5 Alkoholilla merkittävä rooli opiskelijan elämässä

Kyselyyn vastanneista opiskelijoista enemmistö eli 72 % koki, että **opiskelijaelämässä käytetään alkoholia erittäin runsaasti tai runsaasti**. Neljännes, 25 %, oli sitä mieltä, että alkoholin käyttö on kohtuullista.

(Taulukko 4)

Vastaus	Lukumäärä	Prosentti	20 %	40 %	60 %	80 %	100 %
Erittäin runsaasti	519	18,17 %					
Runsaasti	1 547	54,17 %					
Kohtalaisesti	729	25,53 %					
Vähän	44	1,54 %					
Erittäin vähän	17	0,60 %					
Yhteensä	2 856	100 %					

Taulukko 4. Miten paljon alkoholia mielestäsi käytetään opiskelijaelämässä?

39 %:n mielestä alkoholia käytetään myös opiskelijatapahtumissa aivan liian paljon tai liian paljon. Yli puolet, 59 %, vastanneista oli sitä mieltä, että opiskelijatapahtumissa alkoholia käytetään sopivasti. 2 % oli sitä mieltä, että alkoholi ei kuulu opiskelijatapahtumiin. (Taulukko 5)

Vastaus	Lukumäärä	Prosentti	20 %	40 %	60 %	80 %	100 %
Aivan liian paljon	285	9,99 %					
Liian paljon	821	28,78 %					
Sopivasti	1 676	58,75 %					
Mielestäni alkoholi ei kuulu opiskelijatapahtumiin	71	2,49 %					
Yhteensä	2 853	100 %					

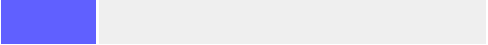
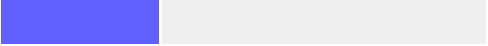
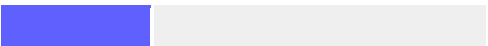
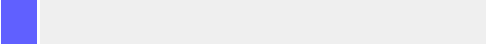
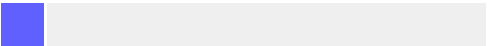
Taulukko 5. Mitä mieltä olet alkoholinkäytöstä opiskelijatapahtumissa?

Kyselyn tulokset opiskelijoiden alkoholinkäytöstä ovat samansuuntaisia kuin Korkeakouluopiskelijoiden terveystutkimuksessa (2008).

Miesopiskelijoista neljännes kulutti runsaasti alkoholia, naisopiskelijoista 12 %. Yliopisto-opiskelijoissa miesten keskimääräinen alkoholinkäyttö oli lisääntynyt edellisiin terveystutkimuksiin (2000, 2004) verrattuna. Se johtuu siitä, että vanhimman ikäryhmän kulutus on lisääntynyt. Vähän käyttävien miesten ja naisten osuus oli pysynyt samansuuruisena, mutta runsaasti kuluttavien osuus on hieman kasvanut. Täysin raittiita opiskelijoita oli 7 %.

1.5.1 Toiveissa lisää alkoholittomia tapahtumia

Noin joka toinen eli 53 % Nyytin kyselyyn vastanneista toivoi **lisää alkoholittomia opiskelijatapahtumia**. Kolme kymmenestä, 31 %, oli sitä mieltä, että alkoholittomia tapahtumia on riittävästi. 8 % puolestaan ei kaipaa alkoholittomia tapahtumia lainkaan. (Taulukko 6)

Vastaus	Lukumäärä	Prosentti	20 %	40 %	60 %	80 %	100 %
Toivoisin enemmän alkoholittomia tapahtumia	565	19,82 %					
Toivoisin että alkoholittomia tapahtumia järjestettäisiin hieman nykyistä enemmän	935	32,80 %					
Mielestäni alkoholittomia tapahtumia on jo nyt riittävästi	885	31,04 %					
En kaipaa alkoholittomia tapahtumia lainkaan	215	7,54 %					
Jokin muu, mikä	251	8,80 %					
Yhteensä	2 851	100 %					

Taulukko 6. Mitä mieltä olet alkoholittomista opiskelijatapahtumista?

Kysymykseen, mitä mieltä vastaaja on alkoholittomista opiskelijatapahtumista, oli mahdollisuus valita myös *Jokin muu, mikä*. 251 vastaajaa eli 9 % valitsi tämän vaihtoehdon (Taulukko 5). Vastaukset ryhmiteltiin neljään eri tyyppiin.

Ensimmäisessä tyyppissä kuvattiin, että **rajanvetoa alkoholillisiin ja alkoholittomiin tapahtumiin ei tarvita**. Sitä vastoin kukin valitsee itse, juoko tapahtumassa vai ei.

Ei opiskelijatapahtumissa ole pakko kenenkään juoda, jos ei halua

Ei tarvetta lisätä, sillä missään tapahtumassa ei ole pakko juoda. Jokainen päättää itse omasta juomisestaan.

Mielestäni myös alkoholillisissa tapahtumissa voi olla yhtä hyvin juomatta.

Alkoholin käyttö on aina vapaaehtoista, joten mielestäni tapahtumia ei tarvitse luokitella alkoholinkäytön perusteella.

Toinen tyyppi kuvastaa, että tapahtumien **alkoholittomuus tai alkoholillisuus ei ole pääasia**. Sitä vastoin huomiota tulisi suunnata tapahtuman sisältöön tai asenneilmapiiriin muutokseen.

minusta yhteishenkeä rakentavat tapahtumat ovat tärkeitä ylipäätään. En näe, että alkoholin puute tai sen läsnäolo on niin merkittävä.

Ei tarvita täyttä alkoholittomuutta, mutta tapahtumien fokus voisi olla jossain muualla.

ennemminkin tapahtumia, jossa käytetään alkoholia kohtuudella, eli ei verissä päin makaavia oksentavia ihmisiä

Enemmän toivoisin ihmisten asenteiden muuttuvan siihen suuntaan, että alkoholi ei olisi se Thö Thing kaikissa bileissä.

alkoholin ei pitäisi olla tapahtumien itsetarkoitus, ihmisiä houkuttellaan paikalle alkoholilla, koska pelätään, ettei tapahtuman oma toiminta ole riittävä ja tarpeeksi mielenkiintoista.

Voitaisiin järjestää "juodaan maltillisesti"-tapahtumia

Alkoholittomuus normaaliksi osaksi tapahtumia, ei "ei-juovia" tarvitse eristää omiin bileisiinsä

toivoisin, että jokainen voisi vapaasti ja luontevasti valita käyttämänsä alkoholin määrän, ja mieluiten vielä kohtuudella ja hyvän maun rajoissa. Mutta että samoissa tapahtumissa myös alkoholittomuus olisi mielekäs vaihtoehto.

Kolmannessa tyypissä otettiin esille **alkoholinkäyttöön liittyvä sosiaalinen paine.**

että olisi helpompi osallistua juomatta leimautumatta

Paine on ehkä enemmänkin ongelma. Itselleni ei olisi ongelma olla ottamatta alkoholia, mutta jos en ota, vaikutan tylsältä toisten silmissä.

eli sinänsä mielestäni nimenomaan alkoholittomia tapahtumia ei tarvitse, vaan jos ei halua juoda, ei juo. herkästi käy niin, että alkoholittomissa tapahtumissa käyvät opiskelijat leimautuvat tietyn tyyppisiksi/eivät tutustu muihin kuin absolutisteihin.

Korkeakouluopiskelijoiden terveystutkimuksen (2008) mukaan sosiaaliset paineet alkoholinkäyttöön ovat varsin yleisiä. Terveystutkimukseen osallistuneista opiskelijoista 14 % koki joutuvansa käyttämään alkoholia enemmän kuin itse haluaisi. Alkoholittomia juomia ei ole yleisesti tarjolla ja niiden valinta herättää huomiota.

Neljäs tyyppi kuvastaa **vastakkaisia näkemyksiä sosiaalisesta paineesta.**

En ole kokenut että opiskelijatapahtumissa ilmapiiri painostaisi juomaan, vaan että absolutistit ovat aina tervetulleita

– – mutta en ole kuitenkaan kokenut painostusta juoda alkoholillisissakaan tapahtumissa.

Ainakin meillä on siemailtu suht sivistyneesti, eikä juomattomuuttakaan ole katsottu lainkaan kiereen. Joten sinänsä muutosta ei tarvita.

1.5.2 Alkoholi erottaa opiskelijoita

Opiskelijaelämä ja erilaiset opiskelijatapahtumat näyttäytyivät avoimissa vastauksissa alkoholipainotteisina. Opiskelijat kertoivat, että **alkoholia käytetään tapahtumissa runsaasti.**

Tutor-toiminta ja verkostoituminen perustuvat lähinnä ryyppäämiseen.

Alkoholin suuri merkitys opiskelijaelämässä/-tapahtumissa ärsyttää. Esimerkiksi fuksiaisissa moneilla rasteilla tehtäviin liittyi juominen. – –

Olen hieman pettynyt orientaatioviikon iltaohjelmiin. Alkoholia käytettiin runsaasti. Myös fuksiaisissa juominen oli keskeisessä osassa eri rasteilla. –

Mukavaa ollut, juomista liikaa.

Biletystä tullut harrastettua ehkä vähän liikaa.

Jos ei käytä alkoholia eikä ole kiinnostunut viettämään aikaa humalaisten opiskelijakavereiden kanssa, on heihin tutustuminen koulun ulkopuolella aika vaikeaa, kun melkein kaikki tutustumisen kannalta hyvät tapahtumat ovat ryyppäämistä varten.

Opiskelijat toivat esille huolta siitä, että **runsas alkoholinkäyttö rajoittaa toisiin tutustumista.** Se myös erottaa alkoholia käyttävät opiskelijat niistä, jotka eivät käytä alkoholia tai käyttävät sitä kohtuudella.

Alkuvaiheen "tutustumistapahtumat" pyörivät aivan liiaksi alkoholin ympärillä. Tämän vuoksi tapahtumat eivät tutustuta opiskelijoita toisiinsa, vaan pikemminkin RAJOITTAVAT tutustumista.

Alkuvaiheen tutustumistapahtumissa alkoholilla läträäminen on mielestäni järjetöntä. Se erottaa alkoholia nauttivat ja nauttimattomat opiskelijat toisistaan. Alkuvaiheen tarkoituksena pitäisi olla tutustuttaa opiskelijat toisiinsa, yliopistoon, yliopisto-opiskeluun ja kaikkeen muuhun tärkeään, josta opintojen aikana voisi olla hyötyä.

Vastauksista kävi myös ilmi opiskelijoiden huoli siitä, että ne, jotka eivät halua osallistua alkoholipainotteisiin tapahtumiin, jäävät helposti muun **opiskelijaporukan ulkopuolelle.**

Alkoholin käytön määrä on mielestäni inhottavaa. Tuntuu typerältä, että voin saada uusia tuttaviani vain lähtemällä mukaan johonkin tapahtumaan, joissa on AINA kuvioissa alkoholi. Olen osallistunut tapahtumiin melko

vähän ja koen jo nyt olevani hieman ulkopuolinen. Minua se ei häiritse, mutta voin kuvitella että jotain muuta häiritsee.

aktiviteetit ovat alkoholipainotteisia, jolloin ne jotka eivät juopotteluun halua osallistua, jäävät porukan ulkopuolelle.

Alkoholiton opiskelija syrjäytyy helposti. Itse opiskelu on mielenkiintoista ja orientoiva viikko helpotti sopeutumista.

Alku on hieman takkuisa, kun aktiviteetit ovat alkoholipainotteisia, jolloin ne jotka eivät juopotteluun halua osallistua, jäävät porukan ulkopuolelle.

Joudun kulkemaan todella pitkän matkan kouluun ja takaisin tällä hetkellä. En millään jaksata ajatella jääväni myöhään iltaan järjestettäviin rientoihin. Siellä ihmiset kuitenkin muodostavat hurjaa vauhtia kuppikuntiaan. Kuitenkaan, ne, jotka eivät juhlimista koe omakseen, eivät tapaa toisiaan muualla kuin koulussa, sillä uskon, että kukaan viitsii alkaa järjestämään, tai kenties ei uskalla, ehkäpä usko ei riitä siihen, että joku voisi lähtäkin vaikka pelaamaan lautapelejä. Muutenkin mietin sitä, että kuinka moni oikeasti piilottelee oikeaa minäänsä vain sen takia, että ns. suositut ja sosiaaliset eivät katsoisi pitkin nenänvartta. Koen todella suurta painetta olla jotain mitä en ole. En viihdy baareissa, enkä tahdo valvoa myöhään. Onko minun tuomittu eristymään kaikista ja kaikesta siis? Vai olenko liian uppiniskainen? Onko minun pakko tehdä jotain mikä tuntuu todella epämukavalta vain sen tähden, että kuuluisi porukkaan? Eikös tämä ole jo yläasteelta tuttu kuvio...

1.5.3 Alkoholiiin liittyy pelko leimautumisesta

Opiskelijat toivat vastauksissaan esille pelkoa myös siitä, että **alkoholittomuus leimaa** tavalla tai toisella erilaiseksi kuin muut opiskelijat.

Mielestäni opiskelut ovat alkaneet hyvin ja olen saanut riittävästi informaatiota eri lähteistä. Ainoa, mikä minua huolestuttaa, on alkoholinkäyttö. Olen itse käynyt tapahtumissa, joissa on tarkoituksena juoda alkoholia, mutta tiedän opiskelijoita, jotka ovat jättäneet tulematta, koska he eivät viihdy sellaisissa tapahtumissa. Tapahtumat ovat olleet sinänsä mielenkiintoisia ja mukavia kokemuksia, mutta toivoisin, ettei alkoholin juomisesta tehtäisi tapahtumien vetonaulaa... Ryhmäpaine on melko kova, sillä niitä, jotka juovat vähän tai eivät lainkaan, katsotaan oudosti. Alkoholittomat tapahtumat sinänsä eivät häiritse minua, sillä loppujen lopuksi jokainen meistä vastaa itsestään, mutta joskus tuntuu siltä, että tiedekunnan opiskelijajärjestöjen järjestämissä tapahtumissa nimenomaan kannustetaan juomiseen...

On vähän yksinäinen olo, ja alkoholilla läntääminen ei tunnu omalta. Fuksivuoden alussa olevat tapahtumat tuntuvat olevan vahvasti tietynlaisille persoonallisuuksille (kaikkeen mukaan menevät, fyysisesti

aktiiviset ekstrovertit) suunnattuja, ja kun itse ei ole tällainen, on vaikea löytää omaa paikkaansa. Pelottaa, että vaikuttaa tylsältä, kun ei halua tehdä joitain asioita.

Alkoholittomuuteen liittyvä leimautuminen ja muun opiskelijaporukan ulkopuolelle jääminen saattaa pahimmillaan olla seuraavanlaista.

On erittäin surullista millainen kulttuuri tutoreiden ja ainejärjestöaktiivien piireissä vallitsee. Heti alussa tutorit tekivät selväksi että ryypätä täytyy, koska se nyt vaan on normaalia ja muuten jää ulkopuolelle. Eräs tutori sanoi suoraan meille fukseille, että jos ei tule ryypäbileisiin niin on sekä "outo tyyppi", että jotenkin luopio ja petturi muita kohtaan. Sekään ei ollut hyväksyttävää että tuli bileisiin, mutta joi jotakin alkoholitonta. Sellainen oli yleisen mielipiteen valossa todella oudon tyyppin hommaa, koska "kaikki hyvät tyypithän nyt haluaa ryypätä, sehän kuuluu normaaliin opiskelijaelämään!"

Kolmesta tutorista yksi oli mukavan ja luotettavan oloinen. Vastaanotto muiden tutoreiden taholta oli viileä ja lopulta jopa vihamielinen, koska en jäänyt ryypäjuhliin niin pitkäksi aikaa kuin muut, enkä juonut humalahakuisesti. Eräs tutori sanoi minua "nössöksi" eikä koskaan lähettänyt minulle fuksien yhteystietolistaa, joka kaikille muille fukseille sähköpostitse lähetettiin. Pian tutorit lakkasivat tervehtimästä minua ja olen kuullut että selkäni takana on puhuttu pahaa. Aiheena on ollut ainakin se että olen puhujien mielestä "hiljainen hissukka, joka ei ikinä käy missään".

Olen suoraan sanottuna aika yllättynyt että vielä yliopistossa on tällaista meininkiä. Kiinnostaisi tietää käsitelläänkö tutorkoulutuksessa erilaisten ihmisten kohtaamista ja juomakulttuuriin liittyviä asioita? Olen kuitenkin omasta ja ystäväni mielestä iloinen ihminen, joka on mukava ja kannustava kaikkia kohtaan. Hymyilen paljon, olen huumorintajuinen ja halusin alusta asti saada ystäviä yliopistolta. En tosin ihan ketä tahansa. Luulin että yliopistolla olisi paljon fukseja, joilla on sydän paikallaan ja rohkeutta sanoutua irti kiusaamisesta. Siinä olin valitettavasti väärässä. Ryhmäpaine tuntuu olevan kova ja arvot suosivat kiusaajia.

Ja alkoholinkäytöstä: yleinen mielipide tiedekunnassamme tuntuu olevan se, että esim. minä ja muut sellaiset, jotka emme olleet kovin innoissamme fuksisyksyn jokailtaisesta (!) ryypämisestä, olemme tylsiä tyyppejä, jotka emme ole koskaan uskaltaneet (?) juoda ja "pitää hauskaa". On raivostuttavaa miten väärä käsitys ihmisillä voi olla. En voi puhua muiden puolesta, mutta ainakin omalla kohdallani kyse oli aivan päinvastaisesta tilanteesta kuin monet tuntuvat luulevan.

Molemmat vanhempani ovat alkoholisteja ja minulla itselläni on takanani erinäisten päihteiden täyttämä teini-ikä. Oma äitiäni katkaisuhoitoon toistuvasti raahatessa alkoi pikkuhiljaa kuitenkin tuntua siltä, että ehkä elämässä voisi olla muitakin tapoja "rentoutua ja pitää hauskaa" kuin päihteet. Yliopistoon tullessani olin ollut jo pari vuotta raittiina. Täysraittius oli minulle välttämätöntä, jotta pääsin eroon päihdekierteestä. Raittius loppui fuksiaisten "viiniviestissä" kun tehtävänä

oli juoda.. Eipä siinä oikein muita vaihtoehtoja ollut. Onneksi minä olin silloin jo päässyt kuiville, enkä ole enää koskaan palannut humalahakuiseen juomiseen, mutta silti olen huolissani tällaisista fuksiäskäytännöistä.

Opiskelijatapahtumissa vallitseva juomakulttuuri mättää ja pahasti. Kukaan ei näytä edes ajattelevan sellaista mahdollisuutta että mukana saattaa olla sellaisia fukseja, joille on jo kehittynyt alkoholiongelma, ja jotka siksi eivät voi käyttää alkoholia. Miten ironista että minutkin leimattiin "tylsäksi tyyppiä, joka ei koskaan ole uskaltanut juoda", vaikka olin kyllä siihen ikään mennessä käyttänyt alkoholia ja muita päihteitä hieman runsaammalla kädellä kuin moni muu.. Ihanaa että on Nyyti ry, ja ihanaa että teette tällaisia kyselyitä! Todella arvokasta työtä teette. Kiitos siitä!

Alkoholi on edelleen valtapäihde Suomessa. Sen käyttöä ei juuri tarvitse perustella. Sen sijaan alkoholittomuutta saattaa joutua perustelemaan (Raisamo, Pere, Lindfors, Tiirikainen & Rimpelä 2011). Tämä tuli esille eri tavoin avoimista vastauksista.

Minua hämmentää, että vieläkin moni ihmettelee, jollei juo lainkaan/hyvin vähän alkoholia opiskelijatapahtumissa ja tuntuu, ihan kuin sitä pitäisi jotenkin selitellä muille, vaikka se ei heille kuulu.

Opiskelijoista tuntuu kiusalliselta perustella alkoholittomuutta. Syyt alkoholittomuuden taustalla ovat henkilökohtaisia ja intiimejä, mikä kävi ilmi vastauksista.

– – alkoholi tosiaan tuntuu liittyvän olennaisesti opiskeluun, oli raskasta kuunnella, varsinkinkun olen tänä vuonna menettänyt läheisen alkoholiongelman takia.

Opiskelijat toivat esille näkemystä myös siitä, että **opiskelijaelämään liittyvä kulttuuri nimenomaan kannustaa juomiseen.**

Itse paikkakunnan vaihto ja kotoa pois muuttaminen oli kaikista vaikeinta. Näin alkoholia todella vähän käyttävänä on hyvin vaikea sopeutua tähän "yleiseen kulttuuriin".

Mielestäni alkoholinkäyttö tapahtumien yhteydessä on liian suuressa roolissa ja se tuntuu ahdistavalta varsinkin kun paine osallistua tapahtumiin on suuri ja suuri osa tapahtumista on keskellä viikkoa, mikä ei omasta mielestäni ole lainkaan hyvä asia, sillä mielestäni etenkin alkoholinkäyttöön kannustaminen arkena ei ole kovinkaan järkevää.

Ymmärrän, että kaikki on omasta asenteesta kiinni ja elämä (ja opiskelu) on sitä, mitä siitä itse tekee, mutta ei jaksakaan tän ikänsä kiinnostaa toi ryyppääminen niinkuin 18-19-vuotiaana. Heille, kenellä ei ole opiskelukaupungissa ketään tuttuja, tapahtumat ovat varmasti loistava tapa tutustua uusiin ihmisiin. En koe elämäni yksinäiseksi, vaan tapahtumia tuntuu olevan jopa hengästyttävän paljon. Jatkuva toivotus

sosiaalisten suhteiden ja verkostoitumisen merkityksestä tuo hirveät paineet, varsinkin, kun verkostoituminen tuntuu tarkoittavan ryyppäämistä. Tahdon tutustua ihmisiin, mutta tahtoisin, että asiat menisi omalla painollaan, esim. tutustumalla ihmisiin luennoilla ym. Muiden juomista en tahdo rajoittaa, toivoisin vain, että sitä ei korostettaisi puheissa niin paljoa. Surullista, jos juominen tuntuu olevan ainut hupi ja tapa tutustua ihmisiin.

Myönteinen ja kannustava asenneilmasto alkoholinkäyttöön tukee nuorten terveystapatutkimuksen (Raisamo ym. 2011) tuloksia. Tutkimuksen mukaan nuorten asenneilmasto on muuttunut alkoholimyönteisemmäksi kuluneen kahden vuosikymmenen aikana. Raittiuteen liittyviä puhe- ja ajattelutapoja tulisi vahvistaa yhteiskunnan eri tasoilla ja humaltumiseen liittyviä mielikuvia pyrkiä muuttamaan kielteisemmiksi.

Toisaalta avoimista vastauksista kävi ilmi, että opiskelijaelämässä ja erilaisissa opiskelijatapahtumissa **osataan käyttää alkoholia kohtuudella**. Opiskelijat myös kommentoivat, että tapahtumissa ei ole pakko ottaa eikä minkäänlaista sosiaalista painetta käyttää alkoholia.

Meidän oma ainejärjestömme Kalma järjestää paljon lähes alkoholittomia tapahtumia. Joku saattaa juoda muutamat, mutta kukaan ei örvellä.

Olen tyytyväinen siitä, että yksikössämme ei ole juomiseen painostava ilmapiiri. Jos haluaa juoda, saa juoda, mutta raittiita ei katsota nenänvartta pitkin.

Itse olen mahdollisuuksien mukaan kulkenut opiskelijatapahtumissa paljolti limsapullojen kanssa (autolla matkassa) enkä ole huomannut selvänä olemisen vaikuttavan ryhmäytymiseen tai muuhun, kunhan vain osallistuu tapahtumiin. Uusien kontaktien luominen on erittäin hankalaa, mikäli ei osallistu lainkaan ns. iltatapahtumiin.

1.6 Mistä tietoa Nyytin toiminnasta ja palveluista?

Enemmistö, 64 % kyselyyn vastanneista, ei ollut saanut tietoa Nyytin toiminnasta ja palveluista opintojensa alkuvaiheessa.

Parhaiten tietoa saatiin

- Nyytin esitteestä tai HaliCardista
- opiskelijakalenterista tai -lehestä
- fuksioppaasta
- Internetistä.

Lisäksi tietoa Nytyistä antoivat tutorit ja opiskelijajärjestöt. (Taulukko 7)

Vastaus	Lukumäärä	Prosentti	20 %	40 %	60 %	80 %	100 %
Tutoreilta	229	22,36 %					
Opiskelijajärjestöltä (ylioppilaskunta, ainejärjestö, osakunta tms.)	228	22,27 %					
Opintotoimistolta tai muulta yliopiston taholta	134	13,09 %					
Opiskelijakalenterista tai -lehdestä	379	37,01 %					
Fuksioppaasta	345	33,69 %					
Nyytin esitteestä tai HaliCardista	570	55,66 %					
Kaverilta/läheiseltä	44	4,30 %					
Internetistä	270	26,37 %					
Lyyran uutiskirjeestä	155	15,14 %					
Jokin muu, mikä	47	4,59 %					

Taulukko 7. Mistä olet saanut Nytyä koskevaa tietoa? Voit valita halutessasi useamman vaihtoehdon.

Jokin muu, mikä -vaihtoehdon valinneet eli 5 % käyttäjistä oli saanut tietoa Nytyistä muun muassa avajaiskarnevaaleista, orientoivista opinnoista ja alkuinfosta.

Avoimissa vastauksissa opiskelijat antoivat Nytyille myönteistä palautetta. Nytyin palvelut tuntuivat tarpeellisilta. Järjestön olemassaolo loi myös **turvallisuuden tunnetta**.

Haluisin sanoa että on ihana tietää että on tällainen järjestö joka on turvana. On ollut vaikein kevät-kesä-syky tänne tullessa, eikä mikään ole huojentavampaa kun tietää minkä puoleen kääntyä. Kiitos toiminnastanne jo näin etukäteen. Opiskelu elämä ei ole kaikkien mielestä huisia biletystä. Tiedän paljon niitä joita alkoholi ei juuri kiinnosta, niin on orpo mennä tapahtumiin selvinpäin, joka tunnetusti ei ole nautinnollisinta niille joilla jee-jee-fiilis muodostuu nimenomaan kanssaolijoista.

Tämä on toinen kerta, kun aloitan opiskelun yliopistossa vieraalla paikkakunnalla. Ensimmäinen kerta ei mennyt hyvin, masennuin ensimmäisen puolen vuoden aikana ja kärsin valtavasta ahdistuksesta ja kaikenpuolisesta fyysisestä ja psyykkisestä huonovointisuudesta. Tämän

seurauksena jouduin myös lopettamaan opintoni. Nyt hivenen viisaampana, paljon vahvempana ja rohkeampana en usko jääväni samalla tavalla yksin. Tiedostan rajani ja pyrin kunnioittamaan niitä. Kiitos teille, että teette tällaista tukea antavaa työtä opiskelijoiden parissa. Meitä on monia, jotka sitä todella tarvitsevat.

Avoimista vastauksista ilmeni myös, että opiskelijat eivät välttämättä ole tietoisia Nyytin palveluista. Tämä tukee kyselyn monivalintaosuutta.

Olen ollut jossain määrin masentuneena siitä lähtien, kun kouluun viime syksynä (2010) tulini enkä ole tainnut koskaan kuullakaan mistään "Nyyti ry:stä". Tai no...ehkä tuo termi "Nyyti" on jossain tullut vastaan, mutta en kyllä millään olisi yhdistänyt sitä käsitteeseen "opiskelijoiden tukikeskus". Tänä yönä päätin muuten vaan lukea netistä asioita liittyen seurusteluun ja sivunne tuli neljäntenä googlettamalla sanalla "seurustelu". Tämä kysely tuli heti ensimmäisenä silmille avatessani sivunne ensimmäistä kertaa, joten en vielääkään tiedä Nyytistä käytännössä mitään, mutta olen kyllä erityisen kiinnostunut lukemaan tarkemmin. (Apua masennukseeni olen saanut YTHS:n kautta...ajattelin mainita vaikka en tiedäkään vielä yhtään millä tavalla oikeen "tuette opiskelijoita".)

2 Yhteenveto

Nyyti ry toteutti kyselyn uusille tiede- ja taidekorkeakouluopiskelijoille syksyllä 2011.

Kyselyyn vastanneista opiskelijoista yli puolet (58 %) oli muuttanut opintojensa takia uudelle paikkakunnalle. Tulosten perusteella voidaan olettaa, että muutto uudelle paikkakunnalle aiheuttaa opintonsa aloittaville opiskelijoille muutoksen mukavuudesta huolimatta jännitystä ja stressiä. Vastuu omista opinnoista tuntui yllättävän suurelta verrattuna lukio-opiskeluun.

Lisäksi oman elämän ja opintojen aloittamiseen liittyi stressiä, yksinäisyyttä, ihmissuhteiden luomisen raskautta ja koti-ikävää. Opiskelijat toivoivatkin, että opintojen aloittamiseen liittyvä kokonaisvaltainen elämänmuutos sekä opiskelijoiden erilaiset lähtökohdat ja elämäntilanteet otettaisiin paremmin huomioon opintojen alussa.

Opiskelijat toivoivat myös, että yhteisten infotilaisuuksien ja orientaatioviikon sisällön suunnitteluun ja toteutukseen kiinnitettäisiin huomiota. Lisäksi opiskelijat toivoivat ohjausta ja yhteisiä keskusteluja opintojensa suunnitteluun.

Kyselyyn vastanneet opiskelijat pitivät tutor-toimintaa myönteisenä. Toimintaa pidettiin hyödyllisenä, kannustavana ja tärkeänä uusien kontaktien muodostamisessa. Lähes puolet (49 %) kyselyyn vastanneista piti myös opiskelijajärjestöjen toimintaa hyvin kiinnostavana tai kiinnostavana. Toisaalta opiskelijat toivoivat, että tutor- ja opiskelijajärjestötoiminnassa kiinnitettäisiin enemmän huomiota opiskelijoiden tutustuttamiseen toisiinsa ja ryhmäytymiseen.

Valtaosa (92 %) kyselyyn vastanneista opiskelijoista tunsi, että opiskelupaikka on ottanut heidät erinomaisesti tai hyvin vastaan.

Kyselyyn vastanneista opiskelijoista enemmistö (72 %) koki, että opiskelijaelämässä käytetään alkoholia erittäin runsaasti tai runsaasti. Vastanneista 39 % koki, että alkoholia käytetään myös opiskelijatapahtumissa aivan liian paljon tai liian paljon. Yli puolet (59 %) kyselyyn vastanneista oli sitä mieltä, että opiskelijatapahtumissa alkoholia käytetään sopivasti.

Opiskelijat toivat esille huolta siitä, että runsas alkoholinkäyttö rajoittaa toisiin tutustumista ja erottaa alkoholia käyttävät opiskelijat niistä, jotka eivät käytä alkoholia tai käyttävät sitä kohtuudella. Opiskelijat olivat huolissaan, että alkoholittomuus leimaa opiskelijan tavalla tai toisella erilaiseksi kuin muut

opiskelijat. Vastaajien kokemus oli, että opiskelijaelämään liittyvä kulttuuri kannustaa juomiseen, ja alkoholinkäyttöön liittyy sosiaalista painetta. Noin joka toinen (53 %) Nyytin kyselyyn vastanneista toivoi lisää alkoholittomia opiskelijatapahtumia.

Enemmistö (64 %) kyselyyn vastanneista ei ollut saanut tietoa Nyytin toiminnasta ja palveluista opintojensa alkuvaiheessa. Parhaiten tietoa saatiin Nyytin esitteestä tai HaliCardista, opiskelijakalenterista tai -lehdestä, fuksioppaasta ja Internetistä. Nyytin palvelut tuntuivat opiskelijoiden mielestä tarpeellisilta. Lisäksi järjestön olemassaolo loi turvallisuuden tunnetta.

3 Lähteet

Kunttu, K. & Huttunen, T. 2009. Korkeakouluopiskelijoiden terveystutkimus 2008. Helsinki: Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön tutkimuksia 45.

Raisamo, S., Pere, L., Lindfors, P., Tiirikainen, M. & Rimpelä, A. Nuorten terveystapatutkimus 2011. Nuorten tupakkatuotteiden ja päihteiden käyttö 1977–2011.